

2. Закон Республики Беларусь от 1 июля 2010 г., №148-3 «О поддержке малого и среднего предпринимательства».
3. Указ Президента Республики Беларусь от 21 мая 2009 г. № 255 «О некоторых мерах государственной поддержки малого предпринимательства»
4. Указ Президента Республики Беларусь от 16 октября 2009 г. № 510 «О совершенствовании контрольной (надзорной) деятельности в Республике Беларусь».
5. Указ Президента Республики Беларусь от 25 сентября 2009 г. № 477 «О некоторых вопросах деятельности индивидуальных предпринимателей и внесении изменения в Указ Президента Республики Беларусь от 15 апреля 2009 г. № 194».
6. Указ Президента Республики Беларусь от 25 сентября 2009 г. № 479 «О переводе жилых помещений в нежилые и внесении изменения в Указ Президента Республики Беларусь от 16 марта 2006 г. № 152»
7. Указ Президента Республики Беларусь от 23 октября 2009 г. № 518 «О некоторых вопросах аренды и безвозмездного пользования имуществом»
8. Статистические ежегодник Гомельской области, 2010 : статистический сборник / Главное статистическое управление Гомельской области, 2010.

Фінько А.М., студ. гр. ЕМ-14
Науковий керівник: к.е.н., доц. Бугайова М.В.
Кіровоградський національний технічний університет
м. Кіровоград, Україна

СТАН ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ У КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

У сучасних умовах питання інноваційних перетворень стоїть чи не на найпершому місці у світі. Інтерес до нього обумовлюється тим, що всі розвинені країни прагнуть залишатися на своїх місцях в світовій економіці, не втрачаючи своїх позицій . В той же час, країни, що розвиваються, намагаються теж вийти на арену сучасних економічних відносин. Для цього необхідно розвивати інновації, тому що вони дають країні переваги у виробництві товарів та послуг. Звісно, людський потенціал відіграє дуже важливу роль, оскільки задля досягнення певних успіхів в інноваційній сфері, люди використовують свої фізичні та розумові здібності. Україна, на даному етапі розвитку, звертає недостатньо уваги на інноваційні процеси та пріоритети. Актуальність проблем, визначається необхідністю якнайшвидшого переведення економіки на рейки інноваційного розвитку.

Проблемами інноваційного розвитку національної економіки в цілому привертають увагу багатьох вітчизняних та зарубіжних дослідників. Значний вклад щодо вивчення цих процесів внесли наступні вітчизняні вчені: С.С. Арутюнян, В.М. Геєць, В.А. Гросул, Н.В. Данік, А.В. Ключник, Г.І. Мерніков, Л.І. Федулова та інші. Більшість з яких вважають, що саме від активності державної політики залежить інноваційний розвиток економіки. Проте аналіз стану інноваційного розвитку економіки та формування напрямів інноваційного розвитку держави в контексті євроінтеграційних

процесів залишається актуальним.

Формування напрямів інноваційного розвитку передбачає радикальні зрушення в парадигмі розвитку України і відповідає цілеспрямованості переходу України на європейський шлях розвитку. Необхідною передумовою для цього є розроблення відповідної державної стратегії, яку в ході необхідної суспільної дискусії підтримають основні зацікавлені сторони. Така стратегія в разі її ухвалення Верховною Радою дозволить створити децентралізовані структури прийняття рішень, які, тим не менше, працюватимуть на досягнення спільної мети – забезпечення динамічного та гармонійного соціально-економічного розвитку країни.

Досягнення науки і технології визначають не тільки динаміку економічного зростання, але і рівень конкурентоспроможності держави у світовому співтоваристві. На жаль, Україні поки пишати нічим: її частка у світовому ринку наукомісткої продукції складає близько 0,3%, а частка інноваційної продукції - менше 5% від загального обсягу промислової продукції [1].

Важливою складовою реалізації політики ЄС у науково-інноваційній сфері стало створення спеціальної системи Європейського інноваційного табло – European Innovation Scoreboard (EIS). Система індикаторів дозволяє зафіксувати ситуацію в кожній галузі – як у кожній країні, так і у цілому по ЄС, сформувані оціночні шкали, відслідковувати тенденції (тренди) за ключовими показниками. Аналіз отриманої інформації дає змогу розробити заходи практичної допомоги тим країнам, які мають відносно невисокі значення показників, що прийняті як контрольні [3]

Взявши статистичні дані із спеціальної системи Європейського інноваційного табло, можна зробити таку діаграму, на якій показано співвідношення зведення індексу інновацій країн ЄС та України.

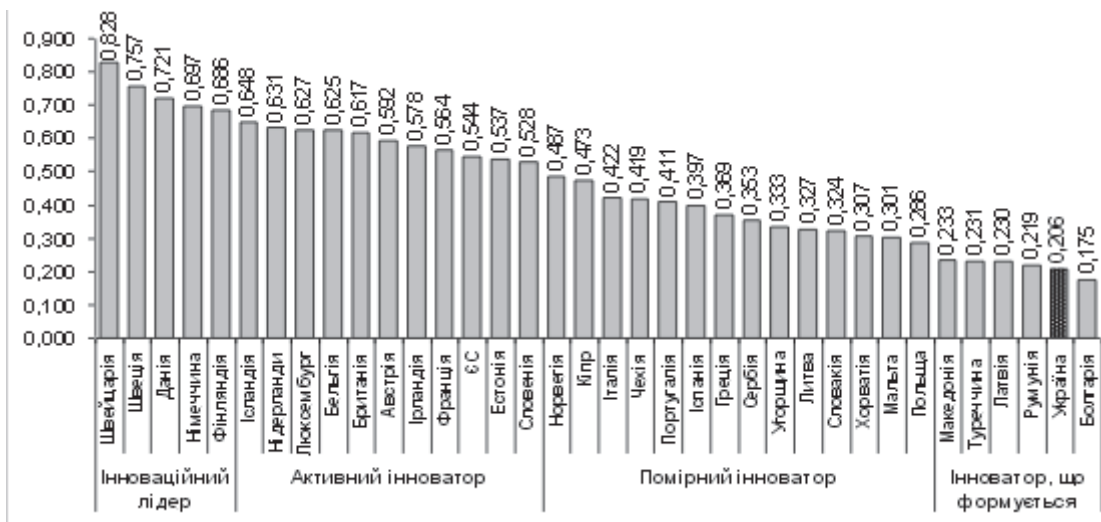

Рис. 1. Зведений індекс інновацій країн ЄС, України та можливих конкурентів [2].

Розглянувши діаграму, можна зробити такий висновок, що Україна відноситься до тих країн, які мають найнижчий інноваційний розвиток і має

статус так званої країни «Інноватор, що формується», оскільки зведений індекс інновацій для України становить лише 0, 206. Ще одним фактором цього є те, що Україна за цим показником випереджає лише одну країну ЄС – Болгарію (0,175).

Для розвитку інноваційної діяльності в Україні потрібно зробити зміни в Законодавстві України «Про інноваційну діяльність», підвищити інвестування в освіту, науку, що в свою чергу прискорить розвиток інноваційних процесів в країні.

Отже, можна зробити такий висновок, що нажаль Україна приділяє недостатньо уваги такому важливому питанню як інноваційні процеси і пріоритети, не виділяє достатньої кількості інвестицій в дану сферу діяльності. Тому вона знаходиться на низькому інноваційному рівні, що і фіксують дослідження.

Література

1. Ключник А.В. Організаційно-економічне забезпечення залучення іноземних інвестицій в аграрний сектор економіки Миколаївської області / А.В. Ключник, М.Д. Бабенко // Вісник аграрної науки Причорномор'я. – 2008. – вип. 1. – С. 31-37.

2. Innovation Union Scoreboard 2014 [Електронний ресурс]. – Доступний з: http://ec.europa.eu/enterprise/policies/innovation/files/ius/ius-2014_en.pdf та Держстату України.

3. Інноваційний розвиток як гарантія фінансової стабільності України / Плешакова Н.А. // Інтернет ресурс: [https://docviewer.yandex.ua/?url=http%3A%2F%2Fbusiness-inform.net%2Fpdf%2F2015%2F9_0%2F158_162.pdf&name=158_162.pdf&lang=uk&c=56f96c360abe&page=1].

Шейна В.А., Шепель А.Ю. студ., Щетініна Л.В., к.е.н., доц.
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»
м. Київ, Україна

СТВОРЕННЯ ВЛАСНОГО БІЗНЕСУ МОЛОДЦІЮ: ПОГЛЯД ОЧЕВИДЦІВ

В останнє десятиліття економіка України переживає не найкращі часи, що має різні негативні прояви. Це стосується, наприклад, ринку праці, для якого характерний дисбаланс між попитом та пропозицією. Наслідки трудонадлишкової кон'юнктури на ринку праці найбільше відчуває на собі молодь, рівень безробіття якої у 2-3 рази перевищує загальнонаціональний. Це означає, що молодь немає можливості реалізувати власний потенціал. Тому все частіше виникає бажання проявити себе у якості успішного бізнесмена. Та чи є сприятливими умови для підприємницької діяльності в Україні?

Проблему зайнятості молоді розглядають багато науковців, а саме: С. Бандур, Д. Богиня, Т. Буда, О. Грішнова, А. Колот, Е. Лібанова, В. Онікієнко, В. Петюх, В. Савченко. Водночас, на практиці виникають проблеми з